

ДО
РАЙОНЕН СЪД ГР.ПЛЕВЕН

ЖАЛБА

на основание чл.243, ал.3 от НПК
от ЙОРДАНКА ДИКОВА НАЙДЕНОВА,
жив. гр.Варна, кв. „Галата”, ул."Русалка"№ 5
ЕГН 3301064135

СРЕЩУ ПОСТАНОВЛЕНИЕ

на РП-Плевен

**за прекратяване на наказателно производство
№ В-3624/2013**

Дата: 30.10.2014 г.

НП № ГИГ 21302082 ГРБ

ПР № БДИ 21300524 БСБ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

На 03.11.2014 г. получих постановление за прекратяване на наказателно производство № В-3624/2013 г., НП № ГИГ 21302082 ГРБ, ПР № БДИ 21300524 БСБ, постановено на дата 30.10.2014 г. (Постановлението). Не съм съгласна с изложените в Постановлението мотиви за прекратяване и в частност с твърдението, но не само и единствено с това твърдение, че „[в] хода на разследването не са били събрани каквито и да е преки или косвени доказателства за злоумишлено поведение от страна на св. Станимир Кожухаров“.

(стр. 16-17 от Постановлението) *„Достоверността в показанията на всеки един от разпитаните свидетели е била съобразявана, както с това дали същите съответстват на останалия доказателствен материал, така и с конкретното процесуално поведение на всеки един от тях, а именно: логичност, последователност и неизменчивост на описаните факти и обстоятелства. В хода на разследването не са били събрани каквито и да е преки или косвени доказателства за злоумишлено поведение от страна на св. Станимир Кожухаров във връзка с дадените му правомощия да извършва разпоредителни действия с недвижимите имоти.“*

Твърдя, че са събрани предостатъчно преки и косвени доказателства за злоумишлено поведение не само от страна на Станимир Кожухаров, но и от

страна на други лица.

Смятам, че в Постановлението не са разгледани или са премълчани съществени факти, причинно-следствените връзки не са убедителни, както и че са налице процесуални нарушения по време на ДП Д2924/2013, както следва:

(стр. 6 от Постановлението) *„Св. Дунчев заявил, че е посещавал два пъти гр. Варна, като е влизал в дома на Найденова един-единствен път. Тогава Кожухаров и Найденова гледали нотариалните актове за земите и чул същата да казва, че иска да ги продава.“*

Не е направен логичният извод, че щом Станимир Кожухаров е гледал нотариалните актове, значи е знаел за тях – това е съвсем ясно. Защо тогава не ги е използвал? Те не са обикновени констативни нотариални актове на няколко съсобственици. Аз съм единствена собственичка и това са най-важните документи, които истински удостоверяват моята собственост върху имотите, с които Станимир Кожухаров е извършвал разпоредителни действия от мое име. Как иначе, освен злоумишлено, може да се нарече поведение на упълномощен да продава, който знае за документите за собственост на упълномощителя, но мълчи за тях?

Обаче това не е всичко. Станимир не само е знаел за двата ми нотариални акта. Той е разполагал с единия, горския имот от 2,8 дка. Получил го е от мен през лятото на 2012 год., заедно с другите документи по сечта, и го е занесъл на брат си, инж. лесовъд Валентин Кожухаров, а инж. Кожухаров съответно го е приложил към досието по сечта, което се съхранява пет години по закон. На 30.10.2014 г. инж. Валентин Кожухаров ми е изпратил чрез дъщеря ми копие от цялото досие с нотариалния акт вътре. Досието съдържа над 20 документа и е трябвало да ми бъде предадено с приемо-предавателен протокол още преди две години. Дъщеря ми е разговаряла по телефона с инж. Кожухаров и той ѝ е разказал всичко - как брат му Станимир Кожухаров се занимавал с уреждане на документите по сечта, как му донесъл нотариалния акт заедно с другите документи, и как после му обещал, че ще ми донесе досието, но излъгал и брат си - вместо да ми го донесе, си го задържал. Разказал ѝ даже как предния ден го викали в полицията в Плевен заради Станимир - пак бил излъгал някого.

Сега, по време на разследването, Станимир използвал укритото досие, за да покаже добро процесуално поведение. Подбрал 4 от над 20-те документа в досието и ги занесъл на разследващия орган. Не му е занесъл, разбира се, нотариалният ми акт за гората от 2,8 дка, нито писмото от РИОКОЗ-Плевен от 03.08.2012 г., където пише, че гората от 2,8 дка попада в защитена зона по европейската мрежа Натура-2000, Директива 92/43/ЕЕС и че след сечта трябва да се залеси със специални дървесни видове. Ако знаех колко е уникален малкият ми имот, никога нямаше да се съглася да го давам на Станимир. Така че Станимир Кожухаров укрива важни документи и подвежда дори разследващите органи. Един поглед в цитирания тук Договор

за възлагане на управлението е достатъчен, за да се забележи, че съществува пълно „досие по сечта“:

(стр. 11 от Постановлението) „След извършване на очните ставки на 24.06.2014г. св. Станимир Кожухаров лично се явил при разследващия орган и доброволно предал копие от следните документи, които да удостоверят истинността на дадените от него показания: копие на Пълномошно с упълномощител Йорданка Дикова Найденова, нотариално заверено на 08.06.2012г. с рег №1569 на нотариус Марина Ташева – вписана в НК под №334 с район на действие РС– Варна; копие на Договор за възлагане на управлението на частни гори от 08.06.2012г., сключен между Йорданка Дикова Найденова и Валентин Георгиев Кожухаров – лицензиран лесовъд с Удостоверение №2837/16.08.2010г.; копие от Договор за покупко–продажба от 08.06 2012г., сключен между Йорданка Дикова Найденова и Валентин Георгиев Кожухаров и копие от Договор за издаване на превозен билет от 08.06.2012г, сключен между Йорданка Дикова Найденова и Валентин Георгиев Кожухаров.“

Предвид големия брой документи в досието за сечта, което Станимир е укрил от разследващите органи, заедно със съдържащия се в него първостепенен документ за собственост - нотариален акт, резонно възниква въпросът, щом за една гола сеч се изискват над 20 документа, дали „пълномощникът“ ми е осигурил всички необходими документи за продажбата на горския имот или е подвел и нотариуса? Това са сериозни въпроси, на които не е обърнато внимание по време на разследването.

Не е обърнато внимание и на предоставения запис на телефонен разговор на Станимир с дъщеря ми– по негова инициатива и от скрит номер, на 14.05.2013 год. Наличието на такъв е споменато бегло в Постановлението - без коментар. Не е обърнато внимание, че Станимир е искал банковата сметка на дъщеря ми да ѝ бил преведял 25 000 лв., нито че след категоричния ѝ отказ да приеме пари, е обещал „да развали сделката“! Уговорили срок две седмици до края на май 2013. Излъгал я, разбира се. Не е назначена техническа експертиза на записа, нито е направена очна ставка между дъщеря ми и Станимир. Тя го е видяла, когато чакаше отвън по време на моята очна ставка, на която не беше допуснат никой до мен. Попитала го за колко е продал 50те дка, а той измърморил „Не помня“. Не помнел! Млад човек, а не помни!

Разговорът със Станимир все пак е споменат в Постановлението, но другият разговор на дъщеря ми – с Райна Толева, е премълчан. Нищо не пише за него, все едно го няма. На записа Райна пита неразбиращо:

„- **Да съм подписвала на нотариус?**

- Дъщеря ми: Ами да, нали, като купувате?

- **Райна: Нищо не мога да Ви кажа. Абсолютно!“**

Затова пък оплакванията на Райна са пространно отразени в Постановлението. И двамата, Райна и Станимир (майка и син), твърдели, че са били притеснявани „многократно“ от мен и от дъщеря ми. Това не отговаря

на истината. Най-интересното, че според Постановлението Райна толкова се притеснила от „заплахите“ ми, че още през м. март упълномощила Станимир да продаде току-що купената с измама земя и да ѝ върне заема. До края на март Станимир вече ѝ бил върнал парите, които ѝ дължал. Били са значи „притеснявани“ от мен и дъщеря ми през м. март, а ние научихме за измамата в началото на м. април, през март още не знаехме:

(стр. 6 от Постановлението) *„Кожухаров твърди, че той и майка му многократно са били притеснявани от Найденова и нейната дъщеря – Р. Стоянова, които са искали да ѝ бъдат върнати земеделските земи. Тогава майка му Райна Толева се притеснила и поискала да ѝ върне сумата от 5 500 лв., като подписала пълномощно в полза на Кожухаров за продажбата на земите. “*

(стр. 13-14 от Постановлението) *„В своите показания св. Райна Толева – майка на Станимир Кожухаров заявила, че лично тя му е дала сумата от 5 500 лева за покупко-продажбата на земеделските земи, находящи се в землището на с. Ставерци, обл. Плевен. Впоследствие св. Найденова се свързала с нея, като я заплашвала и искала да развали сделките и да си върне имотите. След тези инциденти Толева се свързала със сина си Кожухаров и му казала, че иска да продаде земите, за да си възстанови дадената парична сума, за което изрично го упълномощила. Св. Толева твърди, че сина ѝ Кожухаров ѝ е върнал парите в края на м. март 2013г. “*

Най-любопитно обаче стои въпросът с предаването на разказа за пътуването до Плевен. Дори премълчаването на важни дати не може да прикрие изобилието от логически противоречия в твърденията на Станимир Кожухаров, Велик Дунчев (роднини) и Иван Димитров (приятел по лов на Велик Дунчев).

(стр. 5 от Постановлението) *„Сделката е следвало да бъде сключена в гр. Плевен, за което той [Станимир Кожухаров] и Велик Дунчев, който притежава лек автомобил, посетили гр. Варна, откъдето взели Найденова.“*

В Постановлението не е посочена датата, на която уж ме били взели с лекия автомобил на Дунчев от дома ми в гр. Варна, за да ме закарат в Плевен за сключване на „сделката“. Пр. Маркович и сл. Димитров отдавна знаят, че датата е била 12.02.2013. Аз я научих едва на 02.10.2014 г., когато нотариус Иван Иванов №007 ми предостави копия от двете нотариални дела чрез пълномощник дъщеря ми. Датата 12.02.2013 е важна, защото при сравняване с датите на нотариалните дела веднага става ясно, че към 12.02.2013 год. не е имало нито един подготвен документ, така че не е имало никаква причина да ме карат в Плевен да сключваме „сделката“. Тепърва е предстояло да се вадят документи. На Станимир Кожухаров му е трябвало пълномощно. Кметът, който е заверил пълномощното, е „правно неграмотен“ по думите на нотариус Иван Иванов №007, цитирани от пр. Маркович в Постановлението. Освен това вече не е кмет на с. Горочвет, Разградско. Осъден е през януари тази година на втора инстанция за над повече от 100 „заверки“ на подписи на

хора, които не са ходили при него. Пр. Маркович премълчава този факт. Аз за пръв път чух версията с „пътуването за сделката в Плевен“ по време на очната ставка на 13.06.2014 год. Тогава и тримата, срещу които ме изправи сл. Димитров, твърдяха, че са ме карали с кола за Плевен за „сделката“, защото всички документи били готови и само трябвало да се подпиша пред нотариуса, но по пътя ми станало зле и се отбили при „кмета“ за пълномощното от 12.02.2013 год. Следовател Иван Димитров ги остави да лъжат, сякаш не знаеше, че пълномощното е заверено повече от месец преди „сделката“. При това не е била само една сделка, а две – на 14.03.2013 год. (2,8 дка моя гора) и на 18.03.2013 год. (около 50 дка моя земеделска земя). За коя от двете сделки са ме карали – за първата или за втората? И защо са ме взели от дома ми повече от месец преди сключването на едната или другата?

Според изложеното в Постановлението, когато ми станало зле, сме се били намирали в района на гр. Разград, откъдето е Велик Дунчев. Тук явно има някаква грешка. Пътят от Варна за Плевен не минава през Разград. Аз ясно си спомням, че по време на очната ставка и тримата разправяха, че ми било прилошало малко след Шумен. Това би било по-правдоподобно като маршрут. Но от друга страна, не се съгласува с версията за разградското село, където Дунчев бил предложил да се отбием, защото познавал кмета на с. Гороцвет, Разградско, който имал правомощия да заверява пълномощни. Човек би си помислил, че кметът на с. Гороцвет е единственият нотариус в цяла Североизточна България:

(стр. 5 от Постановлението) *„Кожухаров твърди, че по пътя предвид здравословното ѝ състояние Найденова се почувствала зле и заявила, че не може да издържи още дълго пътуването. Тъй като в този момент са се намирали в района на гр. Разград, откъдето е Велик Дунчев, последният му казал, че се познава с кмета на с. Гороцвет, с когото ловуват заедно и същия има правомощия да прави заверка на пълномощни.“*

Но когато сме били пристигнали в с. Гороцвет, кметът не бил в кабинета си, а в някаква ферма. Дунчев отишъл да го доведе, а в това време Станимир Кожухаров попълнил пълномощното и 3 броя декларации, които със завидна предвидливост си носел, въпреки че ме били карали за сключване на сделката в Плевен – директно при нотариус:

(стр. 5 от Постановлението) *„Кожухаров твърди, че след като пристигнали в селото кмета не бил в кабинета си, а в някаква ферма, където имало болно животно. Дунчев отишъл да го доведе, през което време Кожухаров попълнил Пълномощното и 3 бр. декларации.“*

Освен че разполагал с предварително подготвен комплект документи за упълномощаване, Станимир без никакво затруднение попълнил в пълномощното необходимите данни за всичките мои пет имота – всеки с шестцифрения му номер, местност, категория и площ. Човек би си помислил, че е разполагал и с документите ми за собственост, а именно нотариалните ми актове за всичките ми имоти. Би трябвало да съм ги носела, нормално е да

нося документите си за собственост, които имам, като ме водят за сделка пред нотариус в Плевен. Но отново – защо не са използвани тези нотариални актове? Известно ми е, че може и с решение, знам, че може дори със съдебно решение за делба между съсобственици. Но когато собственикът е единствен, какъвто е моят случай, и има нотариален акт, чрез който се признава, че е единствен собственик, няма никаква причина да не бъде използван. Най-странното в това пътуване за Плевен е, че след това сме се били върнали мирно и тихо в гр. Варна. Какво ли им е пречело да се обърнат към варненски нотариус? Никой не е потърсил отговор на този въпрос.

Пълномощното е извор на недоразумения. Пр. Маркович ту го описва като обикновено пълномощно без заверка на съдържание, ту като пълномощно със заверено съдържание №3, ту като пълномощно със заверено съдържание №2-А:

(стр. 1 от Постановлението) *„Пълномощно с нотариална заверка №2 на Кметство с. Гороцвет, обл. Разград от 12.02.2013г.“*

Пълномощните за продажба на недвижим имот винаги имат заверка на съдържание. И както правилно е отбелязал нотариус Иван Иванов №007: (стр. 12 от Постановлението) *„съгласно Нормативната уредба, касаеща дейността на нотариусите, подпис и съдържание се заверяват едновременно с последващи номера.“*

Тогавашият кмет на с. Гороцвет обаче не е знаел това просто правило и избрал №2-А. А може и някой друг след него, не по-грамотен в правно отношение, е дописвал, както му дойде. Това е т. нар. истински номер на заверката на съдържанието:

(стр. 2 от Постановлението) *„Пълномощно рег. №2/12.02.2013г. на Кметство село Гороцвет, община Лозница, област Разград и със заверено съдържание рег. №2-А, том 1, Акт №2 “*

В Постановлението мирно съжителстват, на една и съща страница, две различни интерпретации на заверката на съдържанието – горепосочената и следната:

(стр. 2 от Постановлението) *„Пълномощно №2/12.02.2013г. на Кметство село Гороцвет, община Лозница, област Разград и със заверено съдържание рег. №3, том I, Акт №2“*

Човек би могъл да си помисли, че пълномощните са две. Не са. Само едно е и носи незаконосъобразен номер №2-А на заверката на съдържанието. Това фактически не е и не може да бъде валидно пълномощно. Дали някой някога ще се осмели да го каже? Пр. Маркович не е посмяла.

Не посмя да отговори и на въпросите на внук ми – подмина ги с мълчание.

(стр. 6 от Постановлението) *„В своите показания Иван Станчев Димитров заявил, че е изпълнявал длъжността кмет на с. Гороцвет от 2007г., като през 2013г. е изпълнявал втори мандат. Същият потвърдил, че е извършил заверката в присъствието на всички лица. Същият представил оригинала на Пълномощно №2/12.02.2013г., копие от 4 бр. Декларации – 3*

бр. по чл.264 ал.1 от ДОПК и 1 бр. по чл.25 ал.7 от ЗННД, както и копие от лична карта на св. Йорданка Найденова, които били приложени към материалите по досъдебното производство (л.178-л.183, т.IV от дп).“

А пропуснал да спомене, че е освободен от длъжност, след като е осъден за над 100 неприсъствени „заверки“ на подписи. И прокурор Маркович е пропуснала. И какво е това второ оригинално пълномощно, което е представил? То какъв номер на заверката на съдържанието носи? А защо при нотариуса има само една декларация по чл.264, ал. 1 от ДОПК – заверена под номер 5 и едно ксерокопие от нея? Къде е другата декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК? Тя би трябвало да носи номер 4 – следователят не я е търсил, пр. Маркович не я споменава. Никой не я е търсил. Обърнете внимание как предишния път бил заверил едно пълномощно и 3 бр. декларации, а сега – 4 бр. Освен това никой не коментира странния документ, приложен към второто нотариално дело – нотариално заверената в Разград декларация от „кмета“, че не е заверявал съдържание и не се ангажира с посочване на броя имоти, които са били вписани в пълномощното:

*„Не е забелязано или се омаловажава, че към второто нотар. дело е приложена нотариално заверена декларация от „кмета“ от дата **24.04.2013 г.**, с която „кметът“ декларира, че е извършил само **една** заверка, а именно на пълномощно с рег. №2 от 12.02.2013, без да споменава **нито за заверка на съдържанието, нито за брой имоти.** Кой е изискал декларацията и какво доказва тя месец и нещо след изповядване на сделките с „кметското пълномощно“?“*

В Постановлението броят на декларациите ту е 3, ту 4, а броят на пълномощните – от едно става на две, и двете оригинални! Едно при кмета и едно за първата сделка, а за втората – ксерокопие.

(стр. 5 от Постановлението) „Дунчев отишъл да го доведе, през което време Кожухаров попълнил Пълномощното и 3 бр. декларации.“

Това са документи точно за една сделка. Изкарали са копия и са изповядали две.

*(стр. 6 от Постановлението) „Същият („кметът“) представил оригинала на Пълномощно №2/12.02.2013г. (без заверка на съдържание, бел. моя) , **копие от 4 бр. Декларации** – 3 бр. по чл.264 ал.1 от ДОПК и 1 бр. по чл.25 ал.7 от ЗННД“*

Не е по ал. 7, нито 6 от ЗННД. По ал. 8 е в момента.

Още един абсурд – двамата измамници цял ден си говорили по GSM-а, обаче следователят мъдро заключил, че това е невъзможно, защото точно в този ден те били пътували в колата заедно с мен за „сделката“ в Плевен, за която тепърва щели да се изкарават документи.

(стр. 5 от Постановлението) „Свидетелите Дунчев и Кожухаров твърдят, че същия ден са пътували заедно със св. Найденова от гр. Варна в посока гр. Плевен, което обезсмисля същите да са разговаряли чрез мобилни устройства, при положение, че са били заедно. Както правилно е

отбелязал разследващият орган в заключителното си мнение, макар тези мобилни номера да са регистрирани на имената на св. Дунчев и св. Кожухаров не е възможно да бъде установено по категоричен начин, че на дата 12.02.2013г това действително са лицата, които са ползвали съответните мобилни номера и са провеждали разговори. “

„което обезсмисля същите да са разговаряли чрез мобилни устройства, при положение, че са били заедно.“

А защо да не е обратното – което обезсмисля версията им, че ме карали за Плевен и ми прилошало?

Възражения и коментари по ред на страниците

Споменава се договорът ми за наем (аренда), но не пише, че при сключване на този договор е приложено копие от нотариалния акт на имота. Никой не е проверил.

(стр. 2 от Постановлението) „С Договор за наем, вписан с №3908/07.03.2005г., том VII, №175 в Служба по вписвания гр. Плевен Йорданка Дикова Найденова отдала под наем за срок от 5 стопански години гореописаните имоти с №№071022; 213001 и 269020. С Анекс към същия Договор вписан с №332/13.01.2009г., том 1, №268 в Службата по вписванията гр. Плевен срока на Договора бил удължен със 7 години, считано от 01.10.2009г. до 30.09.2016г.“

(стр. 2 от Постановлението) „Имотите били продадени на Райна Илиева Толева от с. Ставерци, обл. Плевен – майка на пълномощника Станимир Кожухаров.“

Станимир е продал големия ми имота – 50дка зем. земя, без да търси друг продавач, направо на майка си, която обяснява покупката с това, че му дала назаем 5500 лв. Дала му 5 хил., върнал й 35 хил. (по пазарна оценка). Това обяснение е нелепо. Премълчала е, че през 2008 г. е продала на сина си 275 дка (двеста седемдесет и пет) и му е дарила още 20-тина. Откъде ги има? С какви пари ги е купила?

(стр. 2 от Постановлението) „разпитана в качеството на свидетел Ренета Тодорова Стоянова“.

Веднъж през януари 2014 г. се обадили по телефона на дъщеря ми да ме заведе в ОСЛО – Варна. Заведе ме. Това беше второто ни повикване. Първото беше по време на дознанието през лятото на 2013 г. За разлика от първия път, сега ни разделиха и двама различни варненски следователи ни разпитваха по въпроси, изпратени от следователя в Плевен. Минаха няколко месеца и изведнъж от Плевен решиха, че дъщеря ми вече няма право да бъде до мен, за да ми помага в този труден момент. Но не посмяха да го напишат.

(стр. 4 от Постановлението) „св. Кожухаров дошъл в дома й придружаван от друго лице, за когото разбрала, че се казва Велик Дунчев и е с произход с. Ставерци, обл. Плевен.“

Велик каза само първото си име и си мълча. По-късно научих, че е Дунчев и с произход с. Ставерци, че живее Разград и че му викат Венко.

(стр. 4 от Постановлението) *„Тогавя Кожухаров й дал да подпише документи за продажбата на горската земя. Найденова заявила, че не е споделяла с дъщеря си Ренета Стоянова за идването на Кожухаров, както и че в този ден била болна и лежала в леглото си.“*

Станимир не дойде, когато го чаках, а се появи неочаквано в друг ден заедно с Велик. Аз наистина не бях добре този ден и лежах. Предният ден внукът беше идвал, после идваха с дъщерята. Станимир лъже, че първия път, през лятото на 2012 г. не се е срещал с мен, а само изпратил документите. Аз не мога да попълня сам-самичка всички данни за брат му, които са в документите – трите имена, ЕГН, адрес. Той ми помагаше. Казваше ми какво да пиша. Както и втория път. Не сме си изпрацали никакви документи по пощата. Ако си бяхме изпрацали, е щяло да бъде или с обратна разписка, или с препоръчана поща. Щеше да има някакви следи от кореспонденцията. Не е проверявано.

(стр. 4 от Постановлението) *„Найденова категорично заявила, че не е давала съгласие за продажбата на около 50 дка земеделска земя, като не знае дали е подписала такова пълномощно. Непосредствено след това заявила, че е възможно това да е станало, тъй като Кожухаров я накарал да подпише повече от един документ.“*

Казах, че е възможно да съм подписала пълномощно, но никога не съм давала съгласие за продажбата на големия имот - около 50 дка. Говорихме само за горския парцел - Станимир искаше да го купи. Излъга ме.

(стр. 4-5 от Постановлението) *„След получаване на нейното съгласие дървеният материал е бил премерен на кубатура от лицензиран лесовъд и между Найденова от една страна и неговия брат – Валентин Георгиев Кожухаров бил сключен Договор за покупко-продажба на всички налични дървета в имота.“*

Лицензираният лесовъд и братът на Станимир са едно и също лице.

(стр. 5 от Постановлението) *„ След като тополите били изрязани Кожухаров твърди, че е започнал да изкупува земя в местността „Селището“ от други собственици.“*

С какви пари? Не е проверено.

(стр. 5 от Постановлението) *„Тогавя се обадил отново на Найденова с предложение да закупи и нейния недвижим имот. Двамата провели разговор по телефон в края на 2012г. Кожухаров твърди, че до този момент отношенията му със св. Найденова били задочни, единствено по телефон.“*

Не бяха задочни. Два пъти идва и ми направи много добро впечатление. А сега как лъже!

(стр. 5 от Постановлението) *“Той се е запознал с нея през м. януари 2013г. когато я посетил в дома и в гр. Варна придружаван от св. Велик Дунчев – негов роднина.“*

Запознах се с него през лятото на 2012. Когато се обади пак през зимата, му се предоверих, защото мислех, че вече го познавам и че е добър човек.

(стр. 5 от Постановлението) „*На тази среща Найденова заявила, че притежава около 50 дка земеделска земя в землището на с. Ставерци, обл. Плевен и попитала Кожухаров каква цена може да получи за нея, ако реши да я продава.*“

Нямам и никога не съм имала намерение да продавам и един декар от земята си, от която получавам рента. Земята е за децата и внуците ми. Земята ми носеше рента, с която си помагах. Никога и никъде не съм я предлагала за продан. Никога не е била предмет на разговор с измамника .

(стр. 5 от Постановлението) „*Кожухаров не могъл да ѝ отговори на момента, като ѝ обещал да и се обади няколко дни по-късно.*“

Тези лъжливи твърдения са пригодени за самотни възрастни хора, без близки. Ако исках да знам колко струва декар земя в Плевенско, щях да питам сина, зетя, дъщерята. Всички имат компютри и интернет, веднага щяха да ми кажат.

(стр. 5 от Постановлението) „*Кожухаров твърди, че е събрал информация за земите от с. Ставерци и от гр. Долна Митрополия, както и това, че същите били дадени за обработка в кооперация. „Златен клас“. Кожухаров твърди, че е предложил на Найденова цена от 300 лв./дка и същата се е съгласила да продаде земеделските си земи.*“

Не съм се съгласявала. Не сме говорили за земеделската земя, а само за малкото парче, дето бяха тополите и то само, защото той ми се молеше да му го продам – да садял орехова градина. Аз финансови проблеми нямам. Станимир има.

(стр. 5 от Постановлението) „*Кожухаров твърди, че събрал необходимата сума до началото на м. февруари 2013г.*“

Откъде е събрал парите? Той има възбрани и запори – както лични, така и на фирмата си. На предявяването на разследването внукът и адвокатът ми са видели, че само е вземал кредити. Пр. Маркович твърди, че данните за банковите му сметки не били относими. Относими са, даже много! Целият е затънал в дългове. Райфайзенбанк му е наложила възбрана върху 725-те дка, които майка му му е продала през 2008. С какви ли пари ги е купил? Никой не е проверявал. Никак не съм съгласна да вярват сляпо на лъжец и измамник, а на човек като мене, който си е загубил имота от желание да помогне, да не вярват.

(стр. 5 от Постановлението) „*Кожухаров твърди, че дал на Найденова част от сумата, а именно 10400 лв. още в дома ѝ преди да тръгнат, а останалите пари до общия размер 15400 лв. ѝ е дал по-късно в колата.*“

Твърди, а разписка не се сетил да ме накара да подпиша. А по телефона през м. май защо е предлагал 25 000 на дъщеря ми – записът е факт, не бива да се премълчава.

(стр. 5-6 от Постановлението) „След като Велик Дунчев и кмета на селото Иван Димитров се върнали, пред него Найденова саморъчно вписала своите имена в подготвените документи, подписала ги и същите били заверени.“

Никъде не се споменава кметът да ми е чел текста на пълномощното.

(стр. 6 от Постановлението) Кожухаров твърди, че по време на пътуването обратно за гр. Варна дал на Найденова още 5 000 лв.

И пак на доверие - без разписка.

(стр. 6 от Постановлението) „Впоследствие при изповядване на сделката пред нотариус Иван Иванов, последния разговарял по телефон с кмета на с. Гороцвет, за да се увери дали действително е заверил представеното пълномощно.“

Това „впоследствие“ е след повече от месец – време, през което са вадили документи – за наследници, решения от Сл. земеделие и т.н. Никой не е проверявал имало ли е разговор между кмета и нотариус Иван Иванов №007. Няма никаква логика да са ме водили в селото на 12.02.2013.

(стр. 6 от Постановлението) „При второто си посещение Дунчев отрича да е посещавал дома на Найденова. Същият твърди, че е видял Кожухаров да ѝ дава пари в лекия автомобил, когато са пътували обратно за гр Варна.“

Той може да твърди всичко – доказателства няма. Дъщеря ми има доказателство, че Станимир предлага да плати 25 000 лв. – на аудиозапис през м. май 2013, но никой не е изискал записа, нито я е повикал на очна ставка с измамниците.

(стр. 6 от Постановлението) „От Велик Дунчев били снети допълнителни показания, в които същия заявил, че той е изписал ръкописния текст в Пълномощно №2/12.02.2013г., заверено от кмета на с. Гороцвет, общ. Лозница. Това е станало по искане на кмета, тъй като почерка му е неразбираем.“

А питали ли са кой е измислил номер 2-А за фалшивата заверка на съдържанието? Каквото и да твърди за фалшивото пълномощно, не е важно, докато не обясни защо изобщо е трябвало да ме кара в това далечно село на 12 февруари 2013, като след това така и така са уж ме били върнали в гр. Варна? Като сме тръгвали чак за Плевен, трябва да сме били тръгнали рано и сигурно е имало предостатъчно време да се върнем и да отидем на нотариус в гр. Варна, където живея. На очната ставка следователят е знаел, че лъжат, че всички документи били готови и че имало само една сделка. Защо мълчеше, защо ги остави да лъжат, че всички документи били готови? Сякаш му доставяше удоволствие да слуша лъжите им!

(стр. 8 от Постановлението) „Предвид представените медицински документи от страна на св. Йорданка Найденова била назначена и извършена съдебно-медицинска експертиза. Видно от заключението на вещото лице същата е с трайни болестни увреждания и има призната

социална оценка 74,5% нетрудоспособност, макар че се справя сама в къщи, с помощни средства – бастун. Св. Найденова е трудноподвижна и при евентуално пътуване е необходимо да се избере подходящ транспорт, който да не я измъчва по време на пътуването и да може да разчита на чужда помощ.“

Не ми е правена съдебно-медицинска експертиза. Това е измислица! Преписано е ТЕЛК-а и Социалната ми оценка.

(стр. 10 от Постановлението) „При тези думи св. Найденова е станала от мястото си и започнала да се разправя със св. Кожухаров, като го е нарекла „идиот“ и „лъжец“ и е употребила сила разкървявайки пръста на ръката му. След този момент св. Кожухаров отказал да продължи участието си в очната ставка. ... По време на очната ставка св. Найденова отново употребила сила като станала от мястото си и ударила шамар на св. Дунчев с дясната си ръка в областта на лявата част на лицето. Въпреки това очната ставка между двамата свидетели не била прекратена, като всеки един от свидетелите поддържал заявеното в свидетелските си показания. Очната ставка между св. Найденова и св. Димитров протекла по идентичен начин, като всеки от свидетелите останал на различни позиции, а св. Найденова отново проявила агресивно поведение и опитала да се саморазправя със св. Димитров.“

Тук вече нямам думи. Аз съм на 82 години, останала съм кожа и кости, всичко ме боли. Очната ставка ми коства много усилия. Следователят с явно удоволствие слушаше лъжите им, а е знаел, че лъжат, че няма как всички документи да са били готови и да сме пътували за „сделката“ - при това са били две сделки, не само една. Не бях спала, не бях яла, устата ми лепнеше от сухота ... Не съм агресивна, напротив – много търпя. Следователят дойде чак от Плевен, а беше изпратил призовка за очна ставка по делегация при сл. Бакалова (много мила жена, беше ме разпитвала предишния път, през януари 2014) Държа ме затворена от 9:00 сутринта до след 13:00 ч., нещо, но не съм се оплаквала и нищо не съм искала. Не допусна никой до мен. Внук ми и дъщеря ми стояха отвън като наказани. Вратата към кабинетите беше заключена. Добре, че накрая дъщеря ми извикала лекар от Бърза помощ.

(стр. 10 от Постановлението) „Очната ставка била прекъсната от появяване на доктор Тодор Костов от Спешна помощ към МБАЛ „Света Анна“ гр. Варна, който бил извикан не от разследващият орган, а от дъщерята на св. Найденова – Ренета Стоянова, която била в сградата на ОСЛО при ОП – Варна. Доктор Костов извършил премерване на кръвното налягане на двамата свидетели и съставил Амбулаторен лист №215919/13.06.2014г., копие от който бил предоставен на разследващия орган.“

И аз имам копие, заверено от Бърза помощ. Високо кръвно, с висока захар, с нормално съзнание, ориентирана, не се оплаква. Ако беше писано „дезориентирана, крещи, бие“, тогава щяха да повикат психиатър.

Следователят не беше прав да ме обвинява в агресивност. Наистина ударих шамар на Велик, но той си го заслужаваше, защото се държа като подлец. Когато дойдоха двамата със Станимир, Велик мълча през цялото време, а сега най-много приказваше от всички и все лъжи. Нека да ме съдят, ако не ги е срам!

(стр. 10 от Постановлението), „След като били извършени гореописаните очни ставки разследващият орган изготвил доклад до наблюдаващия прокурор, в който описал извършените процесуално-следствени действия и предвид процесуалното поведение на св. Найденова предложил да бъде приложена разпоредбата на чл.144 ал. 2 т.5 от НПК. .... така и поради заявеното в показанията на самата св. Найденова „...губят ми се конкретни факти“ и твърденията на св. Ренета Стоянова в своя жалба до наблюдаващия прокурор от 10.06.2014г., че нейната майка (св. Найденова) е в тежко състояние „не вижда, не помни, пише бавно, мъчително“.

Не посмяха да поискат задължителна съдебно-психиатрична експертиза, както е по цитирания член. Нямаха основание.

(стр. 14 от Постановлението) „На 13.10.2014г. разследващия орган -предявил материалите от разследването на основание чл. 227 от НПК на следните лица: адвокат Цветан Любенов Захариев от АК – Варна, предоставил Договор за правна защита и съдействие №167678/11.10.2014г. подписан от Найденова и Светлин Харалампиев Стоянов – внук на Найденова упълномощен съгласно нотариално заверено Пълномощно от 10.10.2014г. на нотариус Виктория Дякова, рег. №115 на НК, с район на действие РС – Варна.“

А дъщеря ми не била допусната, макар че беше упълномощена по същия начин като внук ми. Добре, че предвидливо бях упълномощила внука, за всеки случай упълномощих и адвокат.

(стр. 14 от Постановлението), „Разследващият орган е посочил, че предвид противоречието в показанията на св. Найденова с останалия доказателствен материал достоверността на същите не може да бъде доказана по безспорен начин и предвид обстоятелството, че е било невъзможно да бъде назначена психолого-психиатрична експертиза.“

Аз съм сама срещу трима – и тримата осъждани: Станимир Кожухаров, Велик Дунчев (братовчеди) и Иван Станчев Димитров (бивш кмет, осъден за над 100 неприсъствени заверки на подписи). Като добавим и Райна Толева, майката на Станимир – четирима, Те, разбира се, всички ще говорят обратното. Накрая аз ще изляза престъпницата. И защо да е било невъзможно да се свържат с мен? Аз не се крия, живея на един и същ адрес от 18 години.

(стр. 15 от Постановлението) “След изпращане на материалите по досъдебното производство в Районна прокуратура – Плевен, на 15.10.2014г. постъпило писмо под формата на „искания, възражения и бележки,

съгласно чл. 229 ал.2 от НПК" подписано от внука на св. Найденова – Светлин Стоянов. ... Считам, че следва да изложи някои съображения по тях. “

От седем въпроса пр. Маркович е отговорила само на един – за „преписа“ на Решение №7000, издаден от Д. Митрополия. Счита, че е нормално за един препис да е с изменени имена на службата, на комисията, на собствениците на съседни имоти. На края на „преписа“ няма подписи на сегашните членове на комисията, нито описание на подписите на някогашната комисия. И най-важното - няма дата на заверката! И като отразява сегашното актуално състояние и настоящите собственици, защо не е отразено, че аз съм настоящият собственик с нотариален акт от 1999 г.? В Д. Митрополия знаят всички други настоящи собственици, само мене – не.

(стр. 15 от Постановлението) „В следващите пунктове на писмото се коментират документите приложени към двете нотариални дела във връзка с извършените сделки пред нотариус Иван Иванов, като се навеждат изводи, че процедурата не е спазена и същите са опорочени. Считам тези твърдения също за неоснователни. “

Неоснователни... Дребни технически грешки.

На тези въпроси пр. Маркович не отговори – нито в 7-дневен срок, нито в Постановлението:

„Не е забелязано или се омаловажава, че нотариус Иван Иванов 007 е приел и съответно приложил „преписа“ към второто нотариално дело (за 50-те дка), без да забележи, че липсва датата на заверката. Този документ с невярно съдържание е „заверен“ само с подпис и печат. Липсва датата на заверката на „преписа“. Понеже на първата страница има дата 30.11.1994 г., на пръв поглед тази липса не се забелязва, което също е подвеждащо.

Не е забелязано или се омаловажава, че пълномощното е само едно - рег. №2 от 12.02.2013 г. на кметство с. Гороцвет, Разградско, със заверено съдържание рег. № 2-А. В първия нотар. акт заверката на съдържанието е вписана именно като рег. № 2-А. Във втория нотар. акт, обаче, същото пълномощно е вписано с друг номер на заверката на съдържанието – рег. № 3, който съвпада с номера на декларацията по чл. 25 от ЗННД, подписана от продавача.

Не е забелязано или се омаловажава, че декларацията по чл. 25 от ЗННД с рег. № 3 е приложена само към първото нотар. дело. Към второто такава декларация не е приложена, т.е. комплектът не е пълен. Без пълен комплект документи не може да се извърши законна нотариална сделка по прехвърляне на собственост.

Не е забелязано или се омаловажава, че копие от пълномощното, чието съдържание уж е заверено под № 3, е направено по такъв начин, че последният ред е отрязан наполовина и регистрационният номер не се чете. Може да е станало случайно, но това са документи. При документи за прехвърляне на собственост е недопустимо важен реквизит, който служи

за идентифициране на документа, да липсва или респ. да бъде скрит (отрязан при копиране).

Не е забелязано или се омаловажава, че по двете нотар. сделки са налични само три оригинални документа, подписани от пострадалата – пълномощно (1 брой), декл. по чл. 264 от ДОПК (1 брой) и декл. по чл. 25 от ЗННД (1 брой). По правило, при всяка сделка с недвижими имоти продавачът попълва не един, а два броя декл. по чл. 264 от ДОПК - едната се прилага към делото, а другата се внася в Сл. по вписванията. Липсва информация за двете декларации по чл. 264 от ДОПК (по една за двете сделки), които би трябвало да са оригинални и да са внесени в Службата по вписванията – гр. Плевен.

Не е забелязано или се омаловажава, че към второто нотар. дело е приложена нотариално заверена декларация от „кмета“ от дата 24.04.2013 г., с която „кметът“ декларира, че е извършил само една заверка, а именно на пълномощно с рег. №2 от 12.02.2013, без да споменава нито за заверка на съдържанието, нито за брой имоти. Кой е изискал декларацията и какво доказва тя месец и нещо след изповядване на сделките с „кметското пълномощно“? “

(стр. 15 от Постановлението) „В хода на разследването са били разпитани всички лица участващи в сделките, включително и нотариус Иван Иванов. Последният в своите показания категорично е заявил, че всички документи са били напълно изрядни“

“Категорично е заявил“ не е разследване.

(стр. 15 от Постановлението) „След тяхното придобиване от страна на неговата майка - Райна Толева през м. март 2013г. до м. септември 2013г. не са последвали други сделки по прехвърляне на собствеността върху имотите.“

Имало е опит през юни, но е бил осуетен. Разполагам с достоверна, доказуема информация, която мога да представя при поискване. И не са проследили следващите препродажби – на 12.02.2014 Райна купува обратно земята ми от Цветан Бисеров Чавдаров, а на 19.02.2014 я продава на Ивайло Милчев Бировски.

“наказателното производство следва да бъде прекратено“.

Процесуални нарушения по чл. 75 от НПК

Дълго време нищо не знаех за разследването. Няколко месеца след образуването на ДП научих - но не от следователя, а от адвокат, че „Органът, който образува досъдебното производство, уведомява незабавно пострадалия за това“. (чл. 75, ал. 2 от НПК), както и че съгл. НПК „разследващите органи разясняват на лицата техните процесуални права и им осигуряват възможност да ги упражняват“ и че „на пострадалия се осигуряват необходимите процесуални средства за защита на неговите права и законни интереси.“ (чл. 15 от НПК). Оказа се, обаче, че правата ми като пострадала възникват, само

ако изрично поискам да участвам в досъдебното производство (чл. 75, ал. 3 от НПК).

Затова на 02.07.2014 г. изпратих уведомление до пр. Маркович, написано на ръка, че „отдавна желая да участвам в ДП 2924 от 2013 г. в процесуално качество на пострададал и да се ползвам с всички права на пострададал по чл. 15, 74, 75 и 227 от НПК чрез дъщеря ми по пълномощие“. Отговор не получих. Пазя обратната разписка.

Дойде 13.10.2014 г. - денят на предявяване на разследването по чл. 227 и 228 от НПК. Дъщеря ми замина за Плевен, но не е била допусната да разгледа събраните материали, въпреки че е надлежно упълномощена с всички мои права на пострададала. Допуснат е бил внук ми, когото предвидливо бях упълномощила по същия начин - с всички мои права на пострададала, както и един варненски адвокат, когото бях упълномощила като мой повереник

Дъщеря ми веднага подаде жалба до Началника на Следствен отдел към ОП срещу отказа да ѝ бъде признато пълномощното, с което я упълномощавам с моите права на пострададала. Отговор няма. Тя пази бележката, дадена ѝ от служителката, приела жалбата - вх. №336/13.10.2014 г.

Предявяването на 13.10.2014 г. минало много набързо – само за няколко часа трябвало да се разгледат материалите, събирани почти година - от 20.12.2013 г., а може би и повече, ако се смята и дознанието от юли до декември 2013. Накрая адвокатът поискал и съответно получил от следователя само един ден срок, до 14.10.2014г., за изпращане на бележки и възражения съгл. чл. 229 от НПК.

Точно на 14.10.2014 г. до пр. Маркович с обратна разписка са изпратени две страници бележки и възражения по чл. 229 от НКП, подписани от внук ми, с приложено копие от пълномощното му. Съгл. чл. 229, ал. 3 от НПК пр. Маркович е трябвало да се произнесе с постановление в срок до седем дни, но вместо постановление по чл. 229, ал. 3 от НПК, получих направо постановление за прекратяване на досъдебното производство.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

Моля да отмените Постановление на РП-Плевен за прекратяване на наказателно производство № В-3624/2013 от 30.10.2014 г. НП № ГИГ 21302082 ГРБ , ПР № БДИ 21300524 БСБ поради процесуални нарушения по време на ДП Д2924/2013, фактологични непълноти и причинно-следствени несъответствия в Постановлението

ИСКАНЕ ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ, ДОКУМЕНТИ ИЛИ ОТГОВОРИ ОТ РАЗСЛЕДВАЩИТЕ ОРГАНИ ИЛИ ОТ СЪДА:

1. Моля за отговор, защо на призовката за очната ставка на 13.06.2014 г. пишеше да се явя при следовател Бакалова от Варненската ОСЛО, а вместо това дойде сл. Иван Димитров от Плевен?
2. Моля за отговор защо следовател Димитров не прекъсна лъжите на измамниците по време на очната ставка на 13.06.2014 в гр. Варна, а ги остави да издевателстват над мен с лъжите си, че всички документи за „делката“ били готови, затова ме били карали за Плевен? Той трябва да е знаел, че нито един документ не е бил готов?
3. С какви пари е тръгнал да изкупува имоти януари-февруари 2013 Станимир, като по същото време е заемал 5500 от майка си?
4. Как е събрал 5500 за месец, дори по-малко, през март 2013 г., та е успял да върне заема към майка си?
5. Моля, да се проверят пощенските записи и пратки през юни-август на 2012, за да се види дали сме си разменяли документи с обратна разписка?
6. Дъщеря ми може ли да бъде до мен, да ми помага, да получава и подписва документи и т.н., или е забранено, и ако – да, защо?
7. С какви пари и откъде Райна се е снабдила с около 750 дка земя, която е продала на сина и с какви пари той си купил от майка си тези 725 дка на 02.10.2008 г.?
8. Моля, да получа от Сл. по вписванията - Плевен заверени копия от декларациите по чл. 264, ал. 1 от ДОПК, приложени към нотариалните дела на нотариус Иван Иванов №007 от 14.03.2013 г. и 18.03.2013 г.
9. Моля за отговор, колко на брой са били декларациите по чл. 264, ал. 1 от ДОПК и по ЗННД, които съм подписала (3 или 4) и колко – пълномощните със заверка от бившия кмет на с. Гороцвет?
10. Моля, да се провери кога се е обаждал нотариус Иван Иванов №007 на тогавашния кмет на с. Гороцвет и какво му е обяснил - по каква причина възрастна жена от гр. Варна ще заверява пълномощно и декларации в с. Гороцвет на 12.02.2013 г., като сделките са били следващия месец?
11. Моля за отговор, защо се прикрива, че бившият кмет на с. Гороцвет е осъден за над 100 неприсъствени заверки на подписи?
12. Моля за отговор, как се обяснява, че едно и също пълномощно при първата сделка ще се вписва под номер на заверката 2-А, а при втората – под №3, наистина ли с дребна техническа грешка? Това, че под номер №3 е декларацията по ЗННД, която липсва в същото нот. дело, също ли е дреболия?
13. Моля за отговор, защо Станимир е укрил нотариалния ми акт за горската земя от 2,8 дка?
14. Моля за отговор, защо не са ме върнали веднага в гр. Варна, като ми е станало зле, нито са потърсили лекар, нито са се обадили на близките ми?
15. Моля за копие от съдебно-медицинската експертиза, за която в Постановлението се твърди, че е назначена.
16. Моля за копие от писмото на вещото лице съдебен психиатър или

психолог, където пише, че не е било възможно да се свържат с мен, при положение, че от 18 години живея на един и същ адрес в гр. Варна.

17. Моля, разгледайте поне само този алогичен извод:
(стр. 5 от Постановлението) *„Свидетелите Дунчев и Кожухаров твърдят, че същия ден са пътували заедно със св. Найденова от гр. Варна в посока гр. Плевен, което обезсмисля същите да са разговаряли чрез мобилни устройства, при положение, че са били заедно. Както правилно е отбелязал разследващият орган в заключителното си мнение, макар тези мобилни номера да са регистрирани на имената на св. Дунчев и св. Кожухаров не е възможно да бъде установено по категоричен начин, че на дата 12.02.2013г това действително са лицата, които са ползвали съответните мобилни номера и са провеждали разговори. “*

„което обезсмисля същите да са разговаряли чрез мобилни устройства, при положение, че са били заедно“. А защо да не е обратното – че разговорите помежду им по мобилните телефони обезсмислят версията им, че ме карали за Плевен и ми прилошало?

ПРИЛАГАМ копие от комплекта материали, подадени до РП-Варна на **06.06.2013 г.** от дъщеря ми – за сведение

С УВАЖЕНИЕ,
Йорданка Дикова Найденова, 82 г.
[три имена на ръка и подпис]

06.11. 2014 г.
гр. Варна

[изпратено на хартия с куриер и обратна разписка]